

٨٧/١١/٦٦٦٣
٨٧/١٢، ٢١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(١٩٦٧)

۸۷/۱/۱۰۹۹۴۳
۸۷/۱۳/۲۱

دانشگاه اردویی

سنتز و شناسایی استرهای جدید با استفاده از تری پروپوکسی کالیکس [۴] آرن

فاضل نصوحی پور

دانشکده علوم

گروه شیمی

۱۳۸۶ بهمن

۱۳۸۷/۸/۲۶/۲۱

پایان نامه جهت دریافت درجه کارشناسی ارشد

در رشته شیمی آلی

استاد راهنما:

دکتر کریم اکبری دیلمقانی

۱۱۰۶۷۱

پایان ذاهه، آماده، مصلحت صوی ۱۳۹۰ به تاریخ: ۱۶/۱۱/۲۹ شماره: ۸۳۵-۲ مورد پذیرش هیات محترم
داوران با رتبه عالی و نفره - ۱۹ قرار گرفت.

شوزده

-۱ استاد راهنمای و رئیس هیئت داوران: برکم درباره دلیل

-۲ استاد مشاور:

-۳

داور خارجی: برئیس سورچکنر برادرانی

-۴

داور داخلی: برئیس سورچینه خلق

-۵

نماینده تحصیلات تحملی: درکن ابراز زنگ زاره

تقدیم به:

پدر و مادر مهربان و دو خواهر عزیزم

شرح حال مؤلف:

فاضل نصوحی پور در سال ۱۳۶۱ ه.ش در تبریز به دنیا آمد. وی تحصیلات خود را در مدارس تبریز به پایان رساند و در سال ۱۳۷۹ موفق به اخذ مدرک دیپلم تجربی شد. سپس با قبولی در کنکور سال ۱۳۸۰ در مقطع کارشناسی شیمی وارد دانشگاه تبریز گردید. در سال ۱۳۸۴ از مقطع کارشناسی فارغ التحصیل شد و در همان سال با قبولی در کنکور کارشناسی ارشد، وارد دانشگاه ارومیه گردید. وی در سال ۱۳۸۶ از مقطع کارشناسی ارشد شیمی آلبوم فارغ التحصیل شد.

فهرست

فصل اول

صفحه

عنوان

۱	- مقدمه
۱	۱-۱- روش‌های سنتزی کنترل شونده
۲	۲-۱- آمینو اسید ها
۵	۳-۱- کالیکس آرن ها
۵	۱-۳-۱- نامگذاری و نمایش کالیکسaranها
۵	۱-۳-۲- نمایش ناحیه ها در کالیکسaranها
۶	۱-۳-۳- ویژگیهای صورت‌بندی کالیکسaranها
۷	۱-۴-۱- بررسی صورت‌بندی کالیکس [۴] آرنها
۸	۱-۴-۱-۱- بررسی صورت‌بندی آلکوکسی کالیکس [۴] آرنها
۹	۱-۴-۱-۲- صورت‌بندی و ساختارهای حاصل از آریل متیلاسیون کالیکس [۴] آرنها
۱۰	۱-۵-۱- بهینه سازی شیمیایی کالیکس [۴] آرن
۱۰	۱-۵-۱-۱- آلکیلاسیون و O-آسیلاسیون کالیکس [۴] آرن
۱۰	۱-۵-۱-۲- مونواسترهای کالیکس [۴] آرن ها
۱۰	۱-۵-۱-۳- دو عامل دار کردن ۳ و ۱
۱۱	۱-۵-۱-۴- دو عامل دار کردن ۲ و ۱
۱۱	۱-۵-۱-۵- سه عامل دار کردن
۱۲	۱-۵-۱-۶- چهار عامل دار کردن
۱۲	۱-۶- ساختارهای دینامیک سیستم های مهمان - میزبان
۱۴	۱-۶-۱- راههای (معابر) ساختاری
۱۵	۱-۷-۱- کالیکس آرنها مضاعف
۱۵	۱-۷-۱-۱- ترکیبات متصل از طریق یک پل
۱۶	۱-۷-۱-۲- ترکیبات متصل از طریق دو پل
۱۷	۱-۸-۱- کاربرد کالیکسaranها
۱۷	۱-۸-۱-۱- استخراج فلزات سنگین به روش انتقال فاز
۱۷	۱-۸-۱-۲- گیرنده های آئیونی بر پایه کالیکس آرنها

- ۱۸-۳-شناصایی ملکولهای خشی
- ۱۹-۴-کمپلکسه کردن فولرنها
- ۲۰-۵-شیمی کوئوردیناسیون و کاتالیزورها
- ۲۱-۶-فعال سازی فلز، روی سطوح اکسو با استفاده از کالیکس [۴] آرنها
- ۲۱-۷-پروبهای لومینسانس
- ۲۱-۸-تبدیل یونوفرها به کروموفرها و فلورویونوفرها
- ۲۱-۹-فیلم های یک لایه و چند لایه
- ۲۲-۱-فیلم های خود آرا
- ۲۲-۲-فیلم های مغناطیس پذیر
- ۲۲-۳-خصوصیات نوری غیرخطی
- ۲۲-۴-خصوصیات پیروالکتریک
- ۲۲-۵-فیلم های تک لایه ای دارای لومینسانس و فلورسانس
- ۲۳-۱-حسگرها
- ۲۳-۱-۱-حسگرهای الکتروشیمیایی
- ۲۳-۲-حسگرهای نوری
- ۲۳-۱۱-بازیابی زیاله های هسته ای
- ۲۴-۱۲-فاز ساکن و متحرک

فصل دوم

- ۲۵-۱-هدف
- ۲۶-۲-تهیه اسیدها
- ۲۷-۳-تهیه آسیل کلرایدها
- ۲۹-۴-تهیه پارا-ترسیوبوتیل کالیکس [۴] آرن
- ۳۲-۵-استفاده از طیف سنجی ^1H NMR در تعیین صورتبندی کالیکس [۴] آرن ها
- ۳۳-۶-استفاده از طیف سنجی ^{13}C NMR در تعیین صورتبندی کالیکس [۴] آرن ها
- ۳۴-۷-تهیه ۲۵ و ۲۶ و ۲۷ و ۲۸-پروپوکسی-۲۸-هیدروکسی-پارا-ترسیوبوتیل کالیکس [۴] آرن
- ۳۵-۸-استری کردن تری پروپوکسی کالیکس [۴] آرن
- ۳۹-۹-بررسی صورتبندی های غیر متعارف کالیکس [۴] آرن ها
- ۳۹-۱۰-بررسی و تفسیر طیفهای ترکیب "س" و تعیین نوع صورتبندی محصول با استفاده از داده های طیفی
- ۴۰-۱۱-بررسی و تفسیر طیفهای ترکیب "ژ" و تعیین نوع صورتبندی محصول با استفاده از داده های طیفی
- ۴۱-۱۲-بررسی و تفسیر طیفهای ترکیب "ز" و تعیین نوع صورتبندی محصول با استفاده از داده های طیفی

فصل سوم

- ۴۳- تهیه پارا ترسیو بوتیل کالیکس [۴] آرن (ترکیب الف)
- ۴۴- تهیه ۲۵ و ۲۶ و ۲۷- تری پروپوکسی- ۲۸- هیدروکسی- پارا- ترسیو بوتیل کالیکس [۴] آرن (ترکیب ب)
- ۴۵- تهیه ۲- (۱۰-۳- دی اکسو ایزو ایندولین- ۲-ایل) پروپانوئیک اسید(ترکیب پ)
- ۴۶- تهیه ۲- (۱۰-۳- دی اکسو ایزو ایندولین- ۲-ایل) پروپیل کلراید(ترکیب ت)
- ۴۷- تهیه ۲- (۱۰-۳- دی اکسو ایزو ایندولین- ۲-ایل) پروپیل کلراید(ترکیب ج)
- ۴۸- تهیه ۲ و ۲'- (۱۰-۳ و ۵ و ۷- تتراءکسو پیرولو[۳ و ۴- f] ایزو ایندول- ۲ و ۶(H₁ و H₃ و H₅ و H₇- دی ایل) دی پروپیل پروپانوئیک اسید (ترکیب ج)
- ۴۹- تهیه ۲ و ۲'- (۱۰-۳ و ۵ و ۷- تتراءکسو پیرولو[۳ و ۴- f] ایزو ایندول- ۲ و ۶(H₁ و H₃ و H₅ و H₇- دی ایل) دی پروپیل کلراید (ترکیب ج)
- ۵۰- تهیه ۳ و ۳'- (۱۰-۳ و ۵ و ۷- تتراءکسو پیرولو[۳ و ۴- f] ایزو ایندول- ۲ و ۶(H₁ و H₃ و H₅ و H₇- دی ایل) دی پروپیل پروپانوئیک اسید (ترکیب ح)
- ۵۱- تهیه ۳ و ۳'- (۱۰-۳ و ۵ و ۷- تتراءکسو پیرولو[۳ و ۴- f] ایزو ایندول- ۲ و ۶(H₁ و H₃ و H₅ و H₇- دی ایل) دی پروپیل کلراید (ترکیب خ)
- ۵۲- تهیه ۲ و ۲'- (۱۰-۳ و ۵ و ۷- تتراءکسو پیرولو[۳ و ۴- f] ایزو ایندول- ۲ و ۶(H₁ و H₃ و H₅ و H₇- دی ایل) بیس(۴- متیل پنتانوئیک اسید) (ترکیب د)
- ۵۳- تهیه ۲ و ۲'- (۱۰-۳ و ۵ و ۷- تتراءکسو پیرولو[۳ و ۴- f] ایزو ایندول- ۲ و ۶(H₁ و H₃ و H₅ و H₇- دی ایل) بیس(۴- متیل پنتانوئیل کلراید) (ترکیب ذ)
- ۵۴- ستز ۴- ترسیو بوتیل فنیل ۲- (۱۰-۳- دی اکسو ایزو ایندولین- ۲-ایل) پروپانوات (ترکیب ر)
- ۵۵- ستز ۲- (۱۰-۳- دی اکسو ایزو ایندولین- ۲-ایل) پروپانوات- ۵ و ۱۱ و ۱۷ و ۲۳- تتراءکسو کالیکس [۴] آرن (ترکیب ز)
- ۵۶- ستز ۲۷ و ۲۸- تری پروپوکسی کالیکس [۴] آرن (ترکیب ن)
- ۵۷- ستز بیس- [۵ و ۱۱ و ۱۷ و ۲۳- تتراءکسو کالیکس [۴] آرن] آدیپویل دی اوآت(ترکیب ئ)
- ۵۸- ستز بیس- [۵ و ۱۱ و ۱۷ و ۲۳- تتراءکسو کالیکس [۴] آرن] آدیپویل ترفاتلات (ترکیب س)
- ۵۹- پیوستها
- ۶۰- نتیجه گیری و پیشنهادات
- ۶۱- مراجع

چکیده:

کالیکس آرنها چندپارهای حلقوی فنل- فرمالدئید هستند که در بخش شیمی سوپرامولکولها توجه زیادی را جلب کرده اند. کالیکس [۴] آرنها می توانند به راحتی در موقعیت گروههای هیدروکسی فنلها (ناحیه پایین) و موقعیت پارای حلقه های فنلی (ناحیه بالا) بطور گزینشی عامل دار شوند. در نتیجه، به عنوان ساختارهایی مفید برای مولکولهای میزبان با خصوصیات متفاوت محسوب می شوند. این خصوصیات عمدتاً از صورتبنی کالیکس [۴] آرنهای که با چهار استخلاف حجمی در اتمهای اکسیژن فنلی، ثابت شده اند، تاثیر می پذیرند. بنابراین کنترل صورتبنی طی آکیلاسیون بسیار مهم است.

در این تحقیق ما سنتز استرهای جدید کالیکس [۴] آرن را گزارش نمودیم. یکی از این استرهای از انواع مونو استرهای کایرال بوده و دارای صورتبنی cone تحت فشار است. دو استر دیگر جزو دسته کالیکس [۴] آرنهای مضاعف بوده و ساختارهایی متقارن با صورتبنی cone دارند.

این استرهای می توانند در استخراج کاتیون فلزات سنگین مثل طلا و نقره و ساخت کاتالیزورها و به عنوان فاز ساکن در کروماتوگرافی مورد استفاده قرار گیرند.

مقدمه

۱- مقدمه

در سیستمهای زیستی، ساختار و فعالیت ابرمولکولهایی نظیر DNA و پروتئینها از طریق پیوندهای هیدروژنی یا پیوندهای ضعیف دیگر مانند پیوندهای واندروالسی کنترل می‌شود. طبیعت با استفاده از پیوندهای ضعیف، مولکولهای بزرگ را طوری در کنار هم قرار می‌دهد که ابرمولکولهایی با ساختار دلخواه به دست آید^۱. شناخت و آگاهی بیشتر از نقش برخی ابرمولکولها در شیمی سیستمهای زیستی باعث ایجاد انگیزه‌ای جهت پژوهش‌های گسترده در سنتز و تهیه ابرمولکولها شده است. مولکولهایی که می‌توانند در کاتالیزور، حسگرهای شیمیایی، پردازش اطلاعات، آزاد سازی داروها و غیره استفاده شوند^۲. مشکلی که همیشه در مبحث ابرمولکولها مطرح است سنتز آنهاست. مثلاً در حال حاضر جداسازی محصول واکنشی با جرم مولکولی ۲۰ دالتون بیش از مولکولهای کوچکتر با روش‌های سنتز خطی مشکل است. یا تهیه ماده‌ای با جرم مولکولی بالای بیست هزار دالتون که خود بالای ۱۰۰۰ دالتون جرم دارد خیلی از نظر زمانی کار غیر عملی به نظر می‌رسد. ابرمولکولها با روش‌های گوناگونی تهیه می‌شوند. در بعضی از روشها سعی می‌شود از تعداد مراحل سنتزی کاسته شود تا انجام واکنش در زمان کوتاه‌تر و با بهره بالاتر صورت گیرد و در روش‌های دیگر سعی شده است مراحل خالص سازی و جدا سازی محصول دلخواه از محصولات جانبی آسانتر باشد. روش‌هایی که قادر باشند مسئله زمانی و مسئله خالص سازی را به طور همزمان حل کنند بسیار مورد توجه اند. در روش‌های موجود علاوه بر پیوندهای کووالانسی، از پیوندهای غیر کووالانسی نظیر پیوند هیدروژنی و پیوندهای ضعیف کوئوردینانسی جهت تهیه ابرمولکولها استفاده می‌شود. از آنجا که پیوندهای کووالانسی استحکام زیادی دارند در نتیجه ترکیبات متعددی که در شرایط واکنش به وجود می‌آیند می‌توانند هر کدام به عنوان محصول نهایی واکنش باشند چون در شرایط واکنش امکان شکستن و تشکیل دوباره پیوند وجود نخواهد داشت، لذا اگر چند ترکیب در واکنش مورد نظر ایجاد شود، همه آنها پایدار خواهند بود و سیستم اجازه نمی‌دهد تنها یک ترکیب ایجاد شود. پیوندهای ضعیف کوئوردینانسی و هیدروژنی بر خلاف پیوندهای کووالانسی در شرایط واکنش می‌توانند به راحتی شکسته و دوباره تشکیل شوند. این امر سبب می‌شود تا یک محصول پایدار ترمودینامیکی به طور ارجح در واکنشی که امکان تشکیل چندین محصول وجود دارد به عنوان محصول نهایی ایجاد شود.

۱-۱- روش‌های سنتزی کنترل شونده:

یکی از روش‌های سنتزی کنترل شونده، روش سنتز مرحله‌ای است. این روش امکان تهیه ابرمولکولهای نسبتاً بزرگ را طی چند مرحله متوالی فراهم می‌آورد. در این روش شرایط و مراحل واکنش به گونه‌ای طراحی و کنترل می‌شود که برخلاف روش بسپارش بتوان تنها به یک مولکول مشخص دست یافت. در این روش می‌توان تکرار و یا

چندپاری را که گروه عاملی فعال دارد به تکپار و یا چندپاری که گروه عاملی مناسب دارد، اضافه کرد. پس از افزایش هر جزء، محصول واکنش خالص می شود. سپس گروه عاملی در محصول ایجاد و جزء دیگر به آن اضافه می شود. با این روش می توان در هر مرحله یک تکپار و یا یک چند پار را به ترتیب تهیه کرد.

با استفاده از روش‌های سنتزی کترل شونده و اگرا و یا همگرا نه تنها مولکولهای زنجیری و خطی، بلکه مولکولهای حلقی و سیستمهای درختواره (دندریمر^۳)، را نیز می توان تهیه کرد. بنابراین پیوندهای ضعیف کوالانسی همانند پیوندهای کوثردینانسی و پیوندهای هیدروژنی می توانند فرایند خودآرایی را امکان پذیر کنند. این نمونه از فرایند خودآرایی در سیستم زیستی بیانگر این نکته است که احتمالاً می توان در آزمایشگاه مولکولهای خیلی بزرگ را از طریق این فرایند به کمک پیوندهای ضعیف کوالانسی تهیه کرد.

۱-۲- آمینو اسید ها^۴:

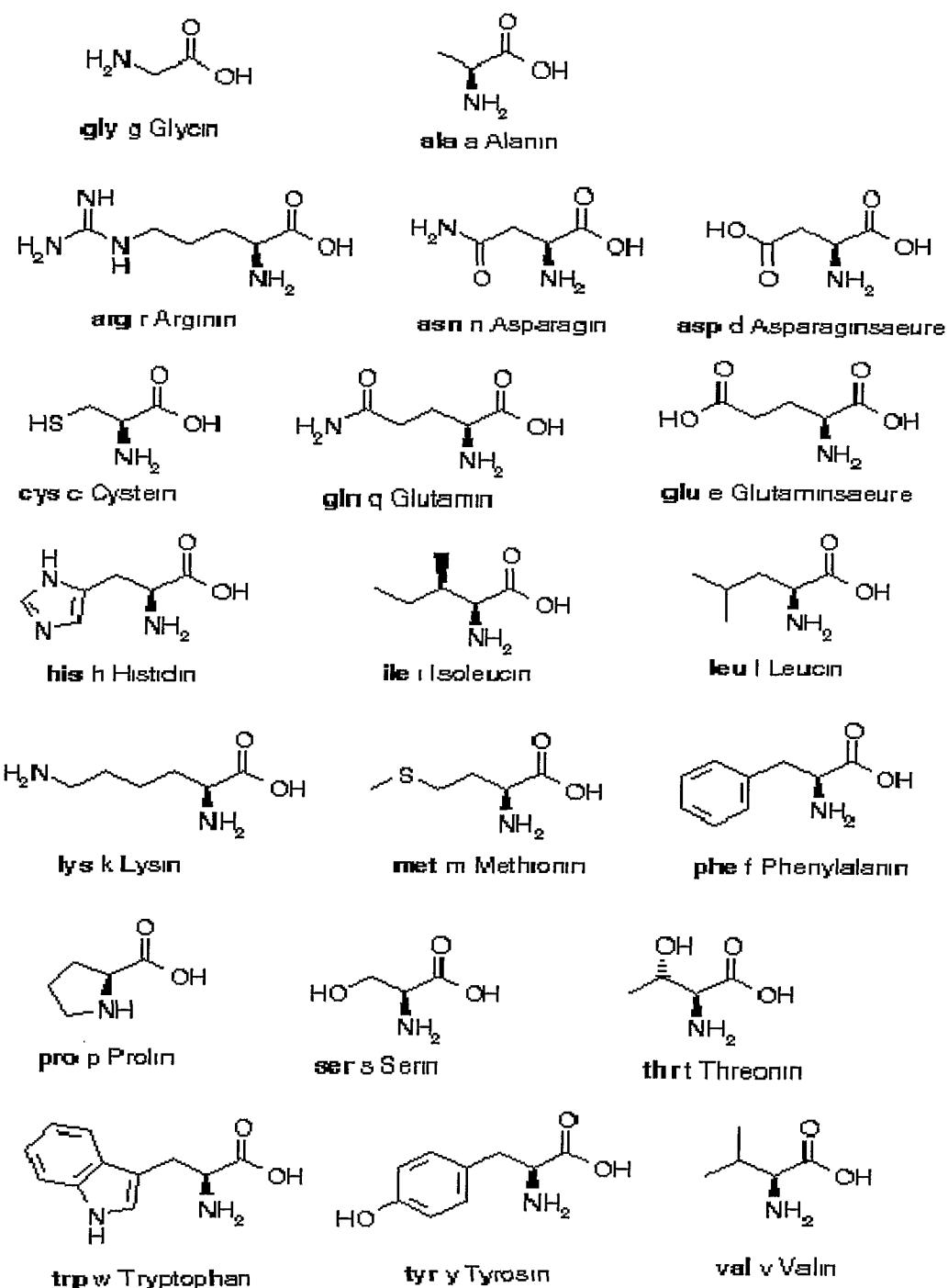
پروتئین ها، بسپارهای حاصل از آبزدایی آمینو اسید ها هستند که در آنها هر جزء آمینو اسید توسط یک نوع پیوند کوالانسی به جزء مجاور خود متصل شده است. اصطلاح جزء، اشاره به از دست رفتن آب در هنگام اتصال یک آمینو اسید به آمینو اسید دیگر می نماید.

آمینو اسید ها دارای خصوصیات ساختمانی مشترکی هستند. تمامی ۲۰ آمینو اسید موجود در پروتئین ها از نوع α - آمینو اسید ها می باشند. این مولکولها دارای یک گروه کربوکسیل و یک گروه آمینو هستند که به یک کربن (α) اتصال دارند. اختلاف این آمینو اسید ها در نوع زنجیر جانبی یا گروه های R آنها می باشد که از نظر ساختمان، اندازه و بار الکتریکی متفاوت بوده و بر روی حلالیت آمینو اسید ها در آب اثر می گذارد. این ۲۰ آمینو اسید شرکت کننده در سنتز پروتئین را آمینو اسید های استاندارد می نامند تا از آمینو اسید های نادرتر تمایز داده شوند. در مورد تمامی آمینو اسید های استاندارد، به استثناء گلیسین کربن α به چهار گروه مختلف شامل یک گروه کربوکسیل، یک گروه آمینو، یک گروه R و یک اتم هیدروژن متصل می باشد. در مورد گلیسین، گروه R، اتم دیگر هیدروژن است. بنابراین کربن α یک مرکز کایرال می باشد(شکل ۱-۱).

برای تعیین آرایش مطلق چهار استخلاف اتم های کربن نا متقارن از اصطلاحات اختصاصی مختلفی استفاده می گردد. آرایش مطلق قندهای ساده و آمینو اسید ها با سیستم $D-L$ و براساس آرایش مطلق قند سه کربنه گلیسرآلدئید، مشخص می گردد که اولین بار توسط امیل فیشر در سال ۱۸۹۱ معرفی شد. آمینو اسید های موجود در پروتئین ها از نوع ایزومرهای فضایی L هستند. آمینو اسید ها را می توان براساس گروه R طبقه بندی نمود. آمینو اسید ها می توانند به عنوان اسید یا باز عمل نمایند و قری آمینو اسید ها در داخل آب حل می شوند به شکل یون دو قطبی یا زویتریون (کلمه آلمانی به معنی "یون هیبرید") دیده می شوند. یک زویتریون می تواند به صورت یک اسید (دهنده پروتون) یا یک باز (گیرنده پروتون) عمل کند.

آمینو اسید ها دارای منحنی های تیتراسیون مشخصی هستند. منحنی های تیتراسیون، بار الکتریکی آمینو اسید ها را نشان می دهد. اطلاعات مهم دیگری که از منحنی تیتراسیون یک آمینو اسید بدست می آید ارتباط بین بار الکتریکی

خالص آن و pH محلول می باشد. میزانی از pH را که در آن بارالکتریکی خالص برابر صفر می باشد، نقطه ایزوالکتریک گویند و آن را با pI نشان می دهند(جدول ۱-۱).

شكل ۱-۱ - ساختار ۲۰ آمینو اسید استاندارد

همانطور که در جدول ۱-۱ دیده می شود آمینو اسیدهای آلانین و لوسین بیشترین درصد مشارکت را در ساختمان پروتئین ها دارند. ما نیز در این تحقیق از نوع L این دو آمینو اسید در سنتز مشتقات N-فتالوئیل آمینو اسید ها استفاده نمودیم.

وجود در پروتئین ها †(%)	اندکس * هیدروپاتی	pI	مقادیر pK_a			وزن ملکولی	نام های مخلف	اسید آمینه	گروههای R غیرقطبی، آلفااتیک
			pK_R (R گروه)	pK_2 (-NH ₃ ⁺)	pK_1 (-COOH)				
گروههای R غیرقطبی، آلفااتیک									
۷/۲	-۰/۴	۵/۹۷		۹/۶۰	۲/۳۴	۷۵	G Gly		گلیسین
۷/۸	۱/۸	۶/۰۱		۹/۶۹	۲/۳۴	۸۹	A Ala		آلانین
۶/۶	۴/۲	۵/۹۷		۹/۶۲	۲/۳۲	۱۱۷	V Val		والین
۹/۱	۳/۸	۵/۹۸		۶/۶۰	۲/۳۶	۱۳۱	L Leu		لوسین
۵/۳	۴/۵	۶/۰۲		۹/۶۸	۲/۳۶	۱۳۱	I Ile		ایزولوسین
۲/۳	۱/۹	۵/۷۴		۹/۲۱	۲/۲۸	۱۴۹	M Met		متیونین
گروههای R آرماتیک									
۳/۹	۲/۸	۵/۴۸		۹/۱۳	۱/۸۳	۱۶۵	F Phe		فیلی آلانین
۳/۲	-۱/۳	۵/۶۶	۱۰/۰۷	۹/۱۱	۲/۲۰	۱۸۱	Y Tyr		تیروزین
۱/۴	-۰/۹	۵/۸۹		۹/۳۹	۲/۳۸	۲۰۴	W Trp		تریپتوفان
گروههای R قطبی، بدون بار									
۶/۸	-۰/۸	۵/۶۸		۹/۱۵	۲/۲۱	۱۰۵	S Ser		سرین
۵/۲	۱/۶	۶/۴۸		۱۰/۹۶	۱/۹۹	۱۱۵	P Pro		پرولین
۵/۹	-۰/۷	۵/۸۷		۹/۶۲	۲/۱۱	۱۱۹	T Thr		ترئوئین
۱/۹	۲/۰	۵/۰۷	۸/۱۸	۱۰/۲۸	۱/۹۶	۱۲۱	C Cys		سیستین
۴/۲	-۳/۵	۵/۴۱		۸/۸۰	۲/۰۲	۱۳۲	N Asp		آسپاراژین
۴/۲	-۳/۵	۵/۶۵		۹/۱۳	۲/۱۷	۱۴۶	Q Gln		گلوتامین
گروههای R با بار مثبت									
۵/۹	-۳/۹	۹/۷۴	۱۰/۵۳	۸/۹۰	۲/۱۸	۱۴۶	K Lys		لیزین
۲/۳	-۳/۲	۷/۰۹	۶/۰۰	۹/۱۷	۱/۸۲	۱۵۵	H His		هیستیدین
۵/۱	-۴/۵	۱۰/۷۶	۱۲/۴۸	۹/۰۴	۲/۱۷	۱۷۴	R Arg		آرژینین
گروههای R با بار منفی									
۵/۳	-۳/۵	۲/۷۷	۳/۶۵	۹/۶۰	۱/۸۸	۱۳۳	D Asp		آسپارتات
۴/۳	-۳/۵	۳/۲۲	۴/۲۵	۹/۶۷	۲/۱۹	۱۴۷	E Glu		گلوتamat

جدول ۱-۱ خصوصیات و قراردادهای مربوط به آمینو اسید های استاندارد

۱-۳- کالیکس آرن ها:

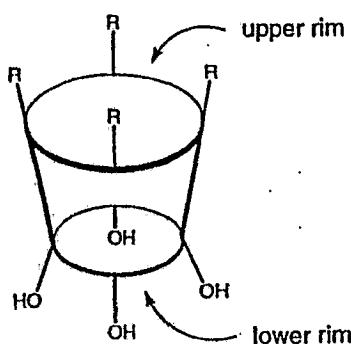
کالیکسارنها از خانواده $[1_n]$ - متاسیکلوفانها هستند.^۵ این ترکیبات از ۵۰ سال پیش شناخته شده بودند ولی در دو دهه اخیر مورد توجه وسیع شیمیدانها قرار گرفته اند. نام کالیکسارن به علت شباهت یکی از صورتبندیهای این ترکیب به گلدان یونانی از سوی "گوچه" اولین بار در سال ۱۹۷۸ برای توصیف یک سری از همولوگ های کندانسه شده فنل فرمالدئید ماکروسیکلی بیان گردید. مولکولهای جام مانند که امروزه کالیکسارن نامیده می شوند با بررسیهای "زینکه"^۶ در سال ۱۹۴۰ شروع شد. امکان ایزومری شدن صورتبندی در کالیکس $[4]$ آرن ها برای اولین بار توسط "مگسون، آرت و زینکه"^۷ بررسی شد. ساختارهای حلقوی برای اولین بار توسط "زینکه"^۸ برای این ترکیبات پیشنهاد شد. "اوپارا" آلکیل فنل ها را با فرم آلدئید در شرایط بازی واکنش داد و نتایج این آزمایشات توسط "کنفورت" و همکارانش در سال ۱۹۵۰ نشان داد که محصولات واکنش "زینکه" مخلوطی از ترکیبات حلقوی است. بررسیهای بیشتر توسط "گوچه" در سال ۱۹۷۰ نشان دادند که سه جزء از مخلوط واکنش "زینکه" تترامر حلقوی، هگزامر حلقوی و اکتامر حلقوی مربوط به ترکیبات کالیکسارن می باشد. در طی سالهای ۱۹۸۰ این ترکیبات با بهره های خوب تا عالی تهیه شدند.^۹

۱-۳-۱- نامگذاری و نمایش کالیکسارنها:

واژه کالیکسارن برای نشان دادن شکل تترامرهای حلقوی که دارای صورتبندی cone هستند انتخاب شده است. استفاده از این واژه برای مشتقات فنلی و رزورسینولی بدون در نظر گرفتن شکل الیگومرها حلقوی توسعه یافته است. برای تمایز بین اندازه های متفاوت الیگومرها حلقوی عدد داخل کروشه $[n]$ مابین کالیکس و آرن قرار می گیرد. برای نشان دادن این که محصول از چه نوع فنلی مشتق شده است قبل از واژه کالیکسارن نوع فنل را می نویسند.

۱-۲-۳- نمایش ناحیه ها در کالیکسارنها:

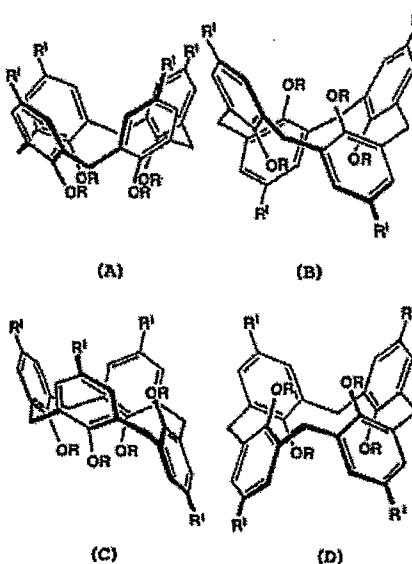
دو منطقه متفاوت در کالیکسارنها قابل تشخیص است. ناحیه گروههای هیدروکسیل فنل ها و ناحیه پارای فنل ها که این نواحی به ترتیب ناحیه پائین (ناحیه تنگ) و ناحیه بالا نامیده می شوند(شکل ۱-۲).

شکل ۱-۲- نمایش کالیکسارنها و معین کردن ناحیه ها

۱-۳-۳- ویژگیهای صورتبنی کالیکسارنها:

یکی از مهمترین جنبه های کاربردی کالیکسارنها در شیمی ابرمولکولها، توانایی این ترکیبات در تشخیص مولکولهای آلتی بر پایه و شکل آنها می باشد. کالیکسارنها بلوکهای ساختمانی برای گیرنده های مولکولی پیچیده می باشند. ویژگیهای صورتبنی کالیکسارنها ارتباط ویژه ای در توانایی این ترکیبات در تشخیص مولکولهای آلتی دارد. کالیکسارنها مولکولهای کاملاً سخت نیستند، شکل و قابلیت انعطاف این ترکیبات با تغییر حلال، دما و گروههای عاملی تغییر می کند. کنترل ویژگیهای صورتبنی کالیکسارنها برای بکارگیری آنها در شیمی ابر مولکولها بسیار مهم است. کالیکس [۴] آرنها دارای گروههای هیدروکسیل ترکیبات متحرکی هستند. "کنفورت" برای اولین بار تشخیص داد که کالیکس [۴] آرنها می توانند چهار صورتبنی داشته باشد^۱(شکل ۱-۳).

شکل ۱-۳- صورتبنی کالیکسارنها:

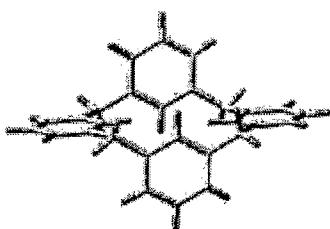
ایزومر (A) cone، ایزومر (B)، ایزومر (C)، ایزومر (D) ۱,۲-alternate

هندرسه مولکولی کالیکسارنها هرگز نمی تواند مسطح باشد. کالیکسارنهایی که دارای گروههای هیدروکسیل هستند در محلول و در دمای اتاق، صورتبنی متحرکی دارند. این تحرک در صورتبنی از چرخش حول پیوندهای Ar-CH₂-Ar ناشی می گردد چرخش حول پیوندها اجازه می دهد، گروههای هیدروکسیل فنلی بتوانند از داخل حلقه ماکروسیکل عبور کنند. ترکیبات کالیکس [۴] آرن در محلول، صورتبنی متحرکی دارند. طیف های ¹HNMR این ترکیبات در دمای پائین یک جفت دوخطی و در دمای بالاتر یک یکتاپی را برای پل های متیلنی نشان می دهد. این رفتار ناشی از تبدیل داخلی بین دو صورتبنی cone و تصویر آینه ای مربوطه می باشد. این تبدیل در دمای پائین

آهسته بوده و در دماهای بالاتر سریع می باشد^۹ سرعت این تبدیل تا حدودی وابسته به نوع استخلاف در موقعیت پارای کالیکسارن و عمدتاً وابسته به نوع حلال است^{۱۰-۱۱}.

۴- بررسی صورتیندی کالیکس [۴] آرن ها:

نتایج مطالعات صورتیندی کالیکسارنها تا حد زیادی برپایه محاسبات مکانیک مولکولی MM استوار هستند. در حالت بلوری، [۱۲]- متاسیکلوфан صورتیندی صندری را بر می گزیند^{۱۲} (شکل ۴-۱)، این حالت با صورتیندی متداول کالیکس [۴] آرنها یعنی cone، partial cone، (paco) ، cone، alt و alt- (۱، ۲، ۳) متفاوت است. نتایج محاسباتی MM نشانگر آن است که این فرم صندری مانند، صورتیندی پایداری برای این مولکول محسوب نمی شود. پایدارترین حالت برای آن صورتیندی cone خواهد بود که از نظر انرژی در مینیمم مقدار می باشد.

شکل ۱-۴- صورتیندی صندری ساختار بلوری [۱۲]- متاسیکلوфан

کالیکس [۴] آرن هم در حالت بلوری و هم در حالت محلول اغلب با صورتیندی cone وجود دارد. غالب بودن این صورتیندی عموماً به دلیل پایداری آن به وسیله سیستم پیوند هیدروژنی همودرومیک (Homodromic) است که در آن گروههای OH هم به عنوان دهنده و هم گیرنده عمل می کنند. محاسبات MM^۳ نشان می دهند که گروههای OH واقعاً باعث القای استرین (کرنش) ترانس آنولار در صورتیندی cone می شوند^{۱۳}. به نظر می رسد که مشکل عدمه در محاسبات MM، هندسه صورتیندی cone باشد برخی از روشهای محاسباتی محور تقارن C₄ را برای صورتیندی cone در کالیکس [۴] آرن در نظر می گیرند. (هم نوع ساده و هم نوع دارای استخلاف پاراترسیو بوتیل)^{۱۴-۱۵}.

تبدیل درونی (توپومریزاسیون) cone ⇌ cone به راحتی می تواند به واسطه دمای متغیر در ¹H NMR به علت تعویض محیط اطراف پروتون متیلن کنترل شود.

۱-۴-۱- بررسی صورت‌بندی آلکوکسی کالیکس [۴] آرنها:

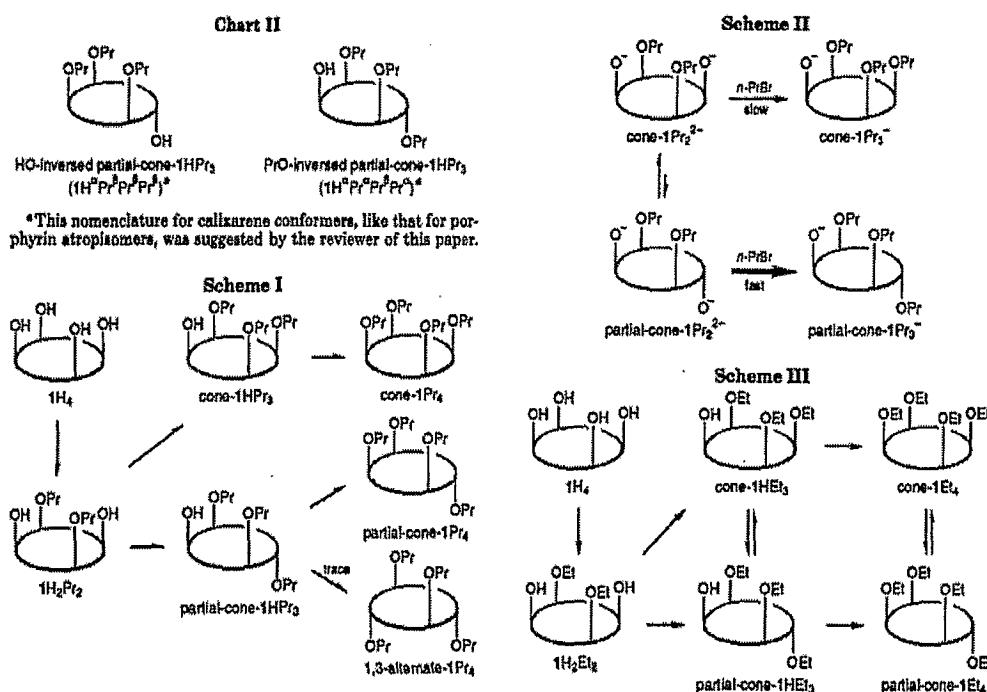
تترا متوكسی کالیکس [۴] آرنها در حالت محلول در دمای اتاق در تبادل سریع بین مخلوطی از تمامی ایزومرهای ممکن وجود دارند^{۱۷}. حد واسط کلیدی در این تبدیل درونی صورت‌بندی ها، صورت‌بندی paco است که می‌تواند به تمامی صورت‌بندی های cone ، alt و ۱,۲- alt با چرخش یک حلقه تبدیل شود. این سه فرایند تک مرحله‌ای، تحت کنترول آنتروپی می‌باشد^{۲۰}.

مسیر مصرف کمترین انرژی برای توپومریزاسیون ترمودینامیکی پایدارترین صورت‌بندی paco از طریق ناپایدارترین صورت‌بندی یعنی alt ۱,۳- انجام می‌گیرد؛ در حالیکه صورت‌بندی alt ۱,۲- از نظر سیستیکی پایدارترین صورت‌بندی است. در حالت بلورین تترا متوكسی کالیکس [۴] آرن اغلب در صورت‌بندی paco قرار دارد^{۱۵ و ۲۲}.

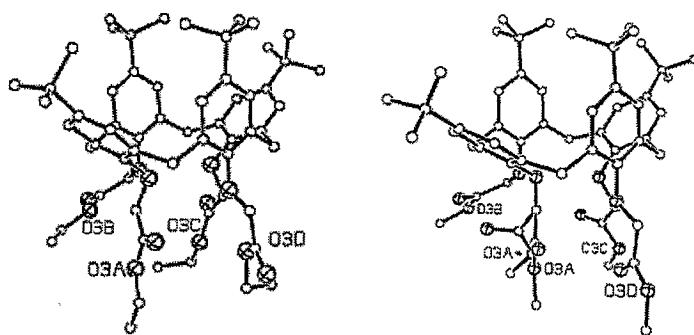
در مشتقات تترامری O-آلکیه کالیکس [۴] آرن (۱H_(۴)) با کنترل سیستیکی در مورد ۱Bu₄, ۱Pr₄ محصولات اصلی تقریباً با نسبت ۱:۱ دارای صورت‌بندی cone ، alt و ۱Me₄ اغلب به صورت ترمودینامیکی به شکل paco بوده ولی به طور آهسته در دمای بالا به فرم alt ۱,۲- تبدیل می‌شود^{۲۳} (شکل ۱-۵).

آنالیزهای پایداری ساختارها همگی اثبات کننده این واقعیت هستند که مشتقات تترامر همواره دارای صورت‌بندی cone در حالت جامدند. اندازه گیری های NMR نیز تأیید کننده وجود صورت‌بندی cone برای این تترامرها در حالت محلول در دمای اتاق می‌باشد^{۲۴} (شکل ۱-۶).

صورت‌بندی ۱,۳- alt تنها توسط آسیلاسیون یا آروئیلاسیون کالیکس [۴] آرن ها حاصل می‌شود. ترا آلکیل کالیکس [۴] آرن های نیز در حضور یون های قلیایی می‌توانند به این شکل در آیند^{۲۵}.

شکل ۱-۵- تبدیل صورت‌بندی در مشتقات تریمر و تترامر آلکوکسی کالیکس [۴] آرنها

ب

الف

شکل ۱-۶- ساختار ترا استرهای کالیکس [۴] آرن (الف- ترا متانوات ، ب- ترا اتانوات)

۱-۴-۲- صورتیندی و ساختارهای حاصل از آریل متیلاسیون کالیکس [۴] آرن ها:

براساس جابجایی هیدروژن های فنلی توسط گروههای به اندازه کافی بزرگ، کالیکسارن ها از لحاظ صورتیندی انعطاف پذیر بوده و از یک صورتیندی به صورتیندی دیگر تبدیل می شوند. آروئیله کردن Aroylation کالیکس [۴] آرن ها نشان داد که نوع صورتیندی در کالیکس [۴] آرن هایی که توسط مشتقات تترامر ثابت شده اند، وابسته به دما، حالل، استخلاف پارای کالیکس [۴] آرن و فعالیت معرف آروئیله کننده است. صورتیندی cone یک جفت دوتایی و paco دو جفت دوتایی یا یک جفت دوتایی و یک یکتایی و صورتیندی alt ۱,۲-alt یک یکتایی و دو دوتایی و alt ۱,۳-alt یک یکتایی را برای هیدروژن های پل متیلنی نشان می دهد. واکنش آریل متیلاسیون یک واکنش S_N2 است که در آن حمله نوکلوفیل به کربن با هیبرید ³Sp انجام می گیرد.^{۲۶}

برای اینکه وارونه شدن صورتیندی کم شود لازم است دو مسیر موجود برای تبدیل شدن صورتیندی ها به هم را بیندیم، یعنی گروههای بزرگ در ناحیه بالا و پائین استخلاف کنیم و یا در طول ناحیه بالا و پائین پلی ایجاد کنیم. در پارا ترسیو بوتیل کالیکس [۴] آرنها (H₄) در ناحیه بالا ممانعت فضایی زیاد است و تبدیل صورتیندی از ناحیه پائین صورت می گیرد. این موضوع در کالیکسارنهای بزرگتر وجود ندارد. برای اینکه تبدیل صورتیندی از ناحیه پائین را بررسی کنند ناحیه پائین را با گروههای OR استخلاف دار کرده اند، مشاهده شده است که نه تنها تترامتیل اترهای کالیکس [۴] آرنها (Me₄) خیلی متحرک هستند بلکه ترا اتیل اترهای کالیکس [۴] آرنها (Et₄) نیز متحرک هستند.^{۲۷} ترا پروپیل اتر کالیکس [۴] آرن (Pr₄) غیر متحرک است و صورتیندی این ترکیب حتی در دماهای بالا نیز ثابت است.

۱-۵-بهینه سازی شیمیایی کالیکس [۴] آرن:

دو ناحیه مشخص جهت بهینه کردن یک کالیکس آرن وجود دارد که یکی گروههای هیدروکسی فنل ها (تشکیل اترها و استرها) و دیگری موقعیت های پارا در حلقه های فنلی است. ضمناً واکنش می تواند روی پل های متیلنی نیز انجام گیرد. حلقه های فنلی نیز می توانند اکسید یا احیا شوند ، موقعیت ایپسو می تواند در واکنش شرکت کند ، گروه OH نیز قادر به جایگزینی با گروه های دیگر است. برای آلکیل دار کردن مستقیم و انتخابی کالیکسарنهای در ناحیه پایین از اسیدیته متفاوت گروههای هیدروکسی فنلی استفاده می شود. بدست آوردن pKa صحیح کالیکس [n] آرنها در محیط های غیر پروتونی که محیط مناسب آلکیل دار شدن این ترکیبات است مشکل می باشد. از روی داده های بدست آمده از کالیکس [۴] آرنها محلول در آب این نتیجه بدست آمده که اولین گروه هیدروکسی اسیدی تراز بقیه می باشد و علت آن، پایدارشدن آنیون مزدوج توسط دو پیوند هیدروژنی درون مولکولی است.^{۲۸}

۱-۵-۱-آلکیلاسیون و O-آسیلاسیون کالیکس [۴] آرن:

گروه های متوكسی همانند گروههای هیدروکسی می توانند از حفره آنولنی عبور کنند،^{۲۹} در حالی که گروه های بزرگ تر از اتوکسی قادر به این کار نیستند.^{۳۰} به علاوه در ایزومرهای ناحیه ای (دو استخلافی ۲و۱- ۳و۱) و ایزومرهای فضایی (ایزومرهای آتروپ) مشاهده شده که هر گاه دو گروه یا بیشتر، بزرگتر از اتوکسی حضور داشته باشند این پدیده رخ می دهد. تنها زمانی که چهار تا از این گروههای حجمی وجود دارند، توصیف صورتیندی می تواند در بیان ماهیت ایزومر مورد استفاده قرار گیرد.

۱-۵-۲-مونواترها و مونواسترها کالیکس [۴] آرن ها:

مونواترها کالیکس [۴] آرن با استفاده از مقدار مازاد معرف آلکیل کننده، با کتترل واکنش توسط مقداری از یک باز ضعیف مثل K_2CO_3 در استونیتریل و یا CsF در حلal DMF حاصل می شوند^{۳۱}؛ به هر حال O-آلکیلاسیون مستقیم توسط NaH در حلal تولوئن^{۳۲} یا دی کلرومتان^{۳۳} و $Ba(OH)_2$ در DMF^{۳۴} نیز پیشنهاد شده اند.

۱-۵-۳-دو عامل دار کردن ۳ و ۱:

عده ای از اترهای ۳و۱ با آرایش سین گروه های اتر معمولاً در شرایط سدیم یا پتابسیم کربنات به عنوان باز به همراه رفلکس در استون یا استونیتریل بدست می آیند، که این یک واکنش استاندارد در شیمی کالیکس [۴] آرنها محسوب می شود^{۳۵}. تمایل قوی برای ۱،۳-دی آلکیلاسیون می تواند به پایداری مونوآنیون مونواتر مربوطه با دو پیوند هیدروژنی درون مولکولی و نیز دلایل فضایی ربط داده شود. این تمایل با تعدیل سازی یا یکسان سازی استخلاف های متعدد در موقعیت پارا تغییر نمی کند.

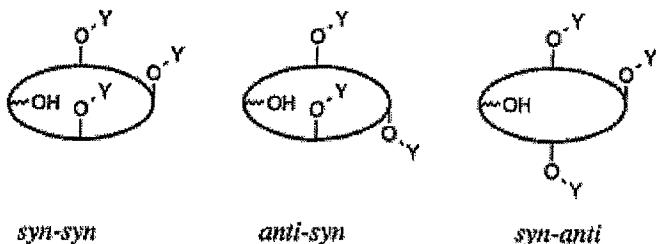
دی استرهای ۱ و ۳-سین نیز به آسانی بنابه دلایل مشابهی وجود دارند^{۳۹-۴۷}. بهترین و کارآمدترین روش برای تشکیل مستقیم دی اتر ۳ و ۱ با جهت گیری آنتی تا به حال گزارش نشده و همه روش‌های شناخته شده در بردارنده استراتژیهای پروتون دار شدن / پروتون زدایی هستند^{۴۰}. به هر حال آسیله کردن با مقدار مازاد بنزوئیل کلراید با استفاده از NaH به عنوان باز در تولوئن جوشان باعث تولید ایزومر آنتی می‌شود در حالی که ایزومر سین در حلal THF و در صفر درجه سانتیگراد تشکیل می‌شود^{۴۹}.

۱-۵-۴-دو عامل دار کردن ۲ و ۱:

-آلکیلاسیون دو هیدروکسی مجاور چندان مطلوب نیست معمولاً این کار نیازمند استفاده از باز بسیار قوی با مقدار مازاد مثل NaH در حلal DMF / THF است تا باعث تشکیل دی آنیون حدواسط مونواتر شود. این در حالی است که اغلب به دلایل الکتروستاتیکی دو گروه هیدروکسی روپروپی زدایی شده‌اند. دی اترهای مختلفی با جهت گیری ۱ و ۲-سین به طور مستقیم با استفاده از روش مذکور با راندمان ۹۰٪ تهیه شده‌اند^{۴۱-۴۳}. دوباره این که، تشکیل دی اتر ۲ و ۱-آنتم تاکنون گزارش نشده است^{۴۴}.

۱-۵-۵-سه عامل دار کردن:

سه ایزومر فضایی می‌تواند برای مشتقات تری-O-آلکیل / آسیل با گروههای عاملی یکسان Y وجود داشته باشد. سین - سین ، سین - آنتی و آنتی - سین(شکل ۱-۷).

شکل ۱-۷-ایزومرهای مشتقات تریمر
کالیکس [۴] آرنها

سین - سین تری اترها به راحتی توسط O-آلکیلاسیون با آلکیل یدیدها با استفاده از BaO/Ba(OH)₂ به عنوان باز در حلal DMF تهیه می‌شوند^{۴۵-۴۶}. آنتی - سین و سین - آنتی تری اترها عمدهاً از طریق ترا اترها تهیه می‌شوند این کار با استفاده از بنزیل اتر به عنوان گروه محافظت کننده انجام می‌گیرد^{۴۷}. مثلاً تری پروپیکسی کالیکس [۴] آرن به حالت آنتی - سین با بازده ۴۸٪ توسط O-آلکیلاسیون پروپیل بروماید با استفاده از Cs₂CO₃ به عنوان باز تهیه شده است^{۴۸}.